

(Varmeforsyning)

Frederiksborggade 15
1360 København K

Besøgsadresse:
Linnésgade 18, 3. sal
1361 København K

Tlf 3395 5785
Fax 3395 5799

www.ekn.dk
ekn@ekn.dk

5. september 2011

J.nr 1021-11-3-52

TML –EKN

KLAGE FRA E.ON Produktion Danmark A/S
OVER Energitilsynets afgørelse af 21. december 2010
OM prisaftaler i forsyningsområderne Slangstrup, Lyngby Stadion, Egebjergskolen og Kelleris

NÆVNETS Nævnformand, dommer Poul K. Egan
SAMMEN- Næstformand, professor, dr.polit. Chr. Hjorth-Andersen
SÆTNING Professor, cand.jur. & Ph.D. Bent Ole Gram Mortensen
I SAGEN Direktør, cand.oecon. Niels Jørgen Ravn Sørensen
Fhv. direktør, cand.polyt. H. C. Mortensen

NÆVNETS Energitilsynets afgørelse af 21. december 2010 ophæves, og
AFGØRELSE sagen hjemvises til Energitilsynet til fornyet behandling.

Ved brev af 14. januar 2011 har E.ON Produktion Danmark A/S (herefter E.ON Produktion) klaget til Energiklagenævnet over Energitilsynets afgørelse af 21. december 2010. Energitilsynet fandt ved afgørelsen, at E.ON Produktion skulle tilbageføre overdækninger i en række forsyningsområder, jf. varmemforsyningslovens¹ § 21, stk. 4. Energitilsynet pålagde endvidere E.ON Produktion at tilbageføre underskud, som hidrørte fra aftaler mellem E.ON Produktion og E.ON Varme Danmark ApS (herefter E.ON Varme), og hvor prisen for fjernvarme aftalemæssigt var fastsat lavere end den omkostningsbestemte pris.

Sagens baggrund

E.ON Danmark A/S, E.ON Produktion og E.ON Varme er koncernforbundne selskaber. E.ON Danmark A/S er moderselskabet, mens E.ON Produktion driver en række varmeproduktionsvirksomheder, som leverer varme til distri-

¹ Lovbekendtgørelse nr. 347 af 17. maj 2005 om varmemforsyning med senere ændringer.

butionsselskabet E.ON Varme. E.ON Varme distribuerer herefter varmen videre til forbrugerne i det pågældende forsyningsområde. I efteråret 2008 indledte Energitilsynet en generel tilsynssag vedrørende prisfastsættelsen på fjernvarme fra E.ON-ejede værker. Energitilsynet traf den 21. december 2010 afgørelse om prisen for fjernvarmeleverancer mellem E.ON Produktion og E.ON Varme i en række forsyningsområder.

Den påklagede afgørelse

Af Energitilsynets afgørelse af 21. december 2010 fremgår bl.a. følgende:

”[...]

Afgørelse

Energitilsynets sekretariat har på det foreliggende grundlag ikke yderligere at bemærke til grundlaget for beregningen af prisen for den leverede fjernvarme fra E.ON Produktion Danmark A/S til E.ON Varme Danmark ApS i områderne Skævinge, Slagslunde, Hjortekær, Lendemarke, Ørslev-Terslev og Annebergparken, fordi grundlaget i form af en privatretlig aftale ikke efter de oplyste forhold er i strid med varmemforsyningslovens § 20, stk. 1 og 2. Energitilsynet er ikke afskåret fra senere at bedømme prisfastsættelsen.

Med hensyn til prisen for den leverede fjernvarme fra E.ON Produktion Danmark A/S til E.ON Varme Danmark ApS i områderne Slangerup, Lyngby Stadion og Egebjergskolen er det Energitilsynets sekretariats vurdering, at priserne er fastsat aftalemæssigt på en sådan måde, at de giver overdækninger, hvilket er i strid med varmemforsyningslovens § 20, stk. 1 og 2. Overdækningen pr. ultimo 2008 har E.ON Produktion Danmark A/S opgjort til 2.609 t.kr. i Slangerup området, 1.489 t.kr. i Lyngby Stadion området, og til 1.091 t.kr. i Egebjergskole området. I Slangerup og i Egebjergskole området skal overdækningerne på nuværende tidspunkt reguleres for et underskud primo år 2006 på henholdsvis 157 t.kr. og 700 t.kr., således at overdækningerne i Slangerup og i Egebjergskole området opgøres til henholdsvis 2.766 t.kr. og 1.791 t.kr. Energitilsynets sekretariats pålægger i henhold til varmemforsyningslovens § 21, stk. 4, E.ON Produktion Danmark A/S at tilbageføres disse overdækninger i den kommende pris som en almindelig overdækning, jf. varmemforsyningslovens § 20, stk. 1.

Underskuddet i Slangerup og i Egebjergskole områderne primo år 2006 afventer Energiklagenævnets afgørelse i nævnets sag om

5. september 2011

J.nr 1021-11-3-52

TML –EKN

Side 2 af 12

underskuddet fra NESAs ejertid i Frederikssund, jf. klagenævnets j.nr. 1021-293.

Eventuelle overdækninger for år 2009 og frem skal som følge af ovennævnte pålæg på samme måde tilbageføres til fjernvarmeforbrugerne efter Energitilsynets praksis herom. Eventuelle underdækninger er på grund af indgåede privatretlige aftaler underskud i varmeforsyningslovens forstand og er derfor den offentligt regulerede fjernvarmepris uvedkommende, jf. varmeforsyningslovens § 20, stk. 1 og § 21, stk. 4. Underskud skal således udgå af budgetter og priseftersvisninger til Energitilsynet, så længe E.ON Produktion Danmark A/S ikke har anmeldt prisbilag med omkostningsbestemte priser. Energitilsynet er ikke afskåret fra senere at bedømme prisfastsættelsen.

5. september 2011

J.nr 1021-11-3-52

TML –EKN

Side 3 af 12

For så vidt angår Kelleris området er det Energitilsynets sekretariats vurdering, at priserne for den leverede fjernvarme fra E.ON Produktion Danmark A/S til E.ON Varme Danmark ApS først i 2008 blev omkostningsbestemte, jf. varmeforsyningslovens § 20, stk. 1 og 2. Det akkumulerede underskud ekskl. underskud fra NESAs ejertid, som E.ON Produktion Danmark A/S har fået ved varmeleverancen op til 2008 på i alt 570 t.kr. ifølge aftalen, er efter Energitilsynets sekretariats vurdering ikke underdækning i varmeforsyningslovens forstand, men underskud, som er den offentligt regulerede fjernvarmepris uvedkommende, og således skal udgå af budgetter og priseftersvisninger til Energitilsynet, jf. varmeforsyningslovens § 20, stk. 1 og § 21, stk. 4. Derved fremkommer en overdækning på 1.001 t.kr. Energitilsynets sekretariat pålægger i medfør af varmeforsyningslovens § 21, stk. 4, E.ON Produktion Danmark A/S at tilbageføre denne overdækning til fjernvarmeforbrugerne som en almindelig overdækning, jf. varmeforsyningslovens § 20, stk. 1.

Underskuddet i Kelleris området primo år 2006 afventer Energi-klagenævnets afgørelse i nævnets sag om underskuddet fra NESAs ejertid i Frederikssund, jf. klagenævnets j.nr. 1021-293.

Regnskabsmæssige disponeringer på årsafslutningstidspunktet i den hensigt at nedbringe et forventet underskud eller en forventet overdækning er i strid med varmeforsyningslovens § 20, stk. 1 og 2.

Energitilsynets sekretariat vil tage kontakt til E.ON Varme Danmark ApS med henblik på en drøftelse af, hvorledes de konstate-

rede overdækninger bliver indregnet i priserne over for selskabets fjernvarmeforbrugere i områderne.

[...]"

Afgørelsen vedlægges i sin helhed som bilag 1.

E.ON Produktions synspunkter og bemærkninger

E.ON Produktion har påklaget Energitilsynets afgørelse af 21. december 2010 for så vidt angår følgende forhold:

- at Energitilsynet har anført, at der for anlæggene i Slangerup, Lyngby Stadion og Egebjergskolen ikke ved eventuelle fremtidige underskud/underdækninger er mulighed for at overføre disse til efterfølgende års varmepriser.
- at Energitilsynet for så vidt angår anlæggene i Slangerup, Egebjergskolen og Kelleris har set bort fra underdækninger før 2006, hvor NE-SA ejede de pågældende værker.
- at underskud/underdækninger, som hidrører fra prisaftaler mellem E.ON Produktion og E.ON Varme, ikke kan indregnes i varmepriserne. Dette forhold gør sig gældende for Kelleris i perioden 2006-2007.

5. september 2011

J.nr 1021-11-3-52

TML –EKN

Side 4 af 12

Det er E.ON Produktions opfattelse, at Energitilsynets afgørelse af 21. december 2010 bør ophæves. Til støtte herfor har E.ON Produktion navnlig anført følgende:

- E.ON-koncernen overtog ejerskabet til E.ON Produktion og E.ON Varme 1. oktober 2005, og der blev i denne forbindelse indgået nye leveringsaftaler mellem selskaberne. Det fremgår af leveringsaftalen, at prisen er omkostningsbestemt. Det fremgår endvidere, at den konkrete pris for det enkelte anlæg angives i et prisbilag. For anlæggene Slangerup, Lyngby Stadion og Egebjergskolen er der ikke anmeldt prisbilag til Energitilsynet, mens der for Kelleris blev anmeldt et prisbilag i 2008. Det er Energitilsynets opfattelse, at når der ikke er anmeldt prisbilag for de pågældende anlæg, er det de prisbilag, som var anmeldt i forbindelse med selskabernes tidligere aftale, som fastlægger prisen. Der er imidlertid foretaget en anmeldelse af parternes aftale, og der er anmeldt priser. At der i aftalerne er forudsat prisbilag, som ikke er blevet udarbejdet, ændrer ikke ved, at prisen i den generelle aftale er aftalt til at være omkostningsbestemt. Den tidligere aftale, som det tidligere prisbilag hørte til, er bortfaldet og er erstattet af en ny aftale. De gamle prisbilag er derfor også bortfaldet.

- Energitilsynet har ved afgørelsen afskåret underskuddet/underdækningen i Kelleris fra E.ON-koncernens overtagelse af værket i 2006 og frem til 2008. En aftale om prisen mellem en varmeleverandør og varmetaftager er et rent civilretligt forhold. Prisen skal overholde parternes aftale, hvilket må påses og håndhæves civilretligt, og henhører ikke under Energitilsynet. Den aftalte pris må imidlertid ikke være i strid med de regler, der findes i varmforsyningsloven om omkostningsbestemt pris, herunder med det, som disse regler indebærer om fremførsel af over- og underdækning. Er en aftalt pris i det enkelte år højere end den omkostningsbestemte pris, følger det heraf, at der fremkommer en overdækning, som skal fremføres til efterfølgende år for at komme varmekonsumterne til gode. Dette er Energitilsynet også enig i. Er den aftalte pris lavere i det enkelte år end den omkostningsbestemte pris, fremkommer der på samme måde en underdækning. Der er tale om, at det beløb, der er betalt til varmeleverandøren, viser sig at være lavere end den omkostningsbestemte pris. Sådanne underdækninger kan efter fast praksis også fremføres til efterfølgende år. Energitilsynets synspunkt om, at en sådan underdækning ikke kan fremføres, er således i strid med fast praksis efter varmforsyningsloven. Energitilsynet lægger afgørende vægt på, om parterne har aftalt en omkostningsbestemt pris eller ej. Det afgørende er imidlertid, at parternes pris ikke må overstige den omkostningsbestemte pris.
- Energitilsynet har ikke kompetence til at fortolke civilretlige aftaler. Energitilsynet fortolker imidlertid E.ON Produktion og E.ON Varmes aftaler og er af den opfattelse, at de ikke fastsætter prisen til at være den omkostningsbestemte pris. Energitilsynet lægger endvidere afgørende vægt på, om der er anmeldt et prisbilag til en aftale, der angiver, at prisen er omkostningsbestemt. Energitilsynet fortolker herved den civilretlige aftale og aftalens indhold.
- Varmeforsyningslovens § 20 giver ret til at indregne og anmelde de fulde omkostninger. Den omstændighed, at der betales et lavere beløb i de konkrete år, ændrer ikke herpå og er et rent civilretligt forhold. I offentligretlig sammenhæng kan det konstateres, at der er betalt mindre, og at der derfor opstår en underdækning, ligesom det kan konstateres, at såfremt der var betalt mere, ville der opstå en overdækning. Man kan ikke omkvalificere den del af de indregningsberettigede omkostninger, som ikke er blevet dækket af den konkret betalte pris, til et underskud, der ikke kan fremføres. Der er stadig tale om indregningsberettigede omkostninger for det pågældende år og i det omfang, de ikke er blevet dækket, kan de fremføres, når der ikke er tale om en substitutionspris.

5. september 2011

J.nr 1021-11-3-52

TML –EKN

Side 5 af 12

- Det fremgår endvidere af Energitilsynets afgørelse, at eventuelle fremtidige underdækninger i anlæggene Slangerup, Lyngby Stadion og Egebjergskolen, hvor der ikke har været anmeldt prisbilag, ikke vil kunne fremføres. Der foreligger imidlertid ikke for perioden 2006-2008, som Energitilsynet har påset, sådanne underdækninger. Energitilsynet har kun hjemmel til at give pålæg om aktuelle forhold, der er i strid med varmemforsyningsloven. Det forhold, at en fremtidig underdækning må forventes at blive fremført af E.ON Produktion, og at dette kan komme til at stride mod Energitilsynets opfattelse af § 20, giver derimod ikke grundlag for at gribe ind.
- For så vidt angår forholdene før 2006, hvor NESA A/S ejede anlæggene Slangerup, Egebjergskolen og Kelleris har Energitilsynet anført, at tilsynet vil afvente Energiklagenævnets afgørelse vedrørende anlægget i Frederikssund. Underdækningerne for Egebjergskolen og Slangerup primo 2006 hænger i sagens natur sammen med, at der senere kom en overdækning, som kunne udligne disse.
- Energiklagenævnet har i nævnets afgørelse af 24. marts 2011 (j.nr. 1021-10-36) anført, at nævnet ikke er enig i Energitilsynets vurdering af, at en indgået aftale mellem et varmeproduktionsselskab og et varmedistributionsselskab om prisen for varmeleverancen kan afskære varmeproduktionsselskabet fra – i henhold til varmemforsyningsloven – at indregne de i varmemforsyningslovens § 20, stk. 1, nævnte udgifter. Nærværende sag bør derfor afgøres i overensstemmelse med nævnets afgørelse af 24. marts 2011.

5. september 2011

J.nr 1021-11-3-52

TML –EKN

Side 6 af 12

E.ON Varmes synspunkter og bemærkninger

E.ON Varme henholder sig i det hele til det af E.ON Produktion anførte.

Energitilsynets udtalelse til sagen

Det er Energitilsynets opfattelse, at tilsynets afgørelse af 21. december 2010 bør stadfæstes. Energitilsynet henholder sig i det hele til tilsynets vurdering af sagen i afgørelsen af 21. december 2010², hvortil der henvises. Af Energitilsynets udtalelse til sagen fremgår bl.a. følgende:

- Varmepriisen er gyldig ved anmeldelse til Energitilsynet. Kollektive varmemforsyningsanlæg m.v. behøver derfor ikke at indgå privatretlige aftaler om prisen med varmeaftagerne. Hvis et kollektivt varmemforsyningsanlæg m.v. alligevel vælger at indgå en privatretlig aftale med varmeaftagerne, som udtrykker en lavere pris end den omkostningsbestemte, er det prisreguleringen

² Energitilsynets afgørelse af 21. december 2010 er vedlagt denne afgørelse som bilag 1.

uvedkommende, idet tabet ikke kan indregnes i varmeprisen. Hvorvidt tabet privatretligt kan gøres gældende er uden for Energitilsynets kompetence.

- Hvis ikke det kollektive varmforsyningsanlæg m.v. ved aftalens indgåelse afskærer sig fra senere at opkræve eventuelle underskud, vil det efter varmforsyningsloven ikke give mening at aftale en pris for fjernvarmen ud over, at den skal være omkostningsbestemt, dog undtaget priser efter substitutionsprisprincippet, hvor underskud ej heller kan indregnes i priserne. Forholdet vil ellers være, at varmforsyningsloven kommer til at stå som sikkerhed for, at det kollektive varmforsyningsanlæg m.v. privatretligt kan indgå hvilken som helst aftale med en fjernvarmeforbruger til pris under den omkostningsbestemte pris og til enhver tid kan opkræve underskuddet hos fjernvarmeforbrugeren efter varmforsyningsloven. Det er ikke formålet med varmforsyningslovens prisbestemmelser at beskytte kollektive varmforsyningsanlæg m.v. på den måde.
- Hovedaftalen mellem E.ON Produktion og E.ON Varme bestemmer, at de nærmere regler for beregning af priser fremgår af prisbilag til hovedaftalen. Disse prisbilag er imidlertid ikke anmeldt til Energitilsynet i henhold til varmforsyningslovens § 21, stk. 1.
- Energitilsynet har ikke kompetence til at fortolke privatretlige aftaler. Sekretariatet konstaterer, at den gamle og den nye hovedaftale udtrykkeligt bestemmer, at det er i prisbilagene, de nærmere prisvilkår er aftalt. Men E.ON Produktion har ikke anmeldt nye prisbilag for de nævnte områder, jf. varmforsyningslovens § 21, stk. 1. Prisbilagene hører utvivlsomt til grundlaget for priserne.
- Indtil Energitilsynet modtager anmeldelse af et nyt grundlag for priserne, er underskud fra de privatretlige aftaler mellem E.ON Produktion og E.ON Varme i de nævnte forsyningsområder den offentligretligt regulerede fjernvarmepris uvedkommende.

5. september 2011

J.nr 1021-11-3-52

TML –EKN

Side 7 af 12

Retsgrundlaget

Varmeforsyningslovens § 20, stk. 1, regulerer, hvilke omkostninger kollektive varmforsyningsanlæg m.v. kan indregne i varmeprisen. Af varmforsyningslovens § 20, stk. 1, fremgår følgende:

”[...]

§ 20. Inden for de i § 20 a nævnte indtægtsrammer kan kollektive varmemforsyningsanlæg, industrivirksomheder, kraftvarmeverker med en eleffekt over 25 MW samt geotermiske anlæg m.v. i priserne for levering til det indenlandske marked af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas indregne nødvendige udgifter til energi, lønninger og andre driftsomkostninger, efterforskning, administration og salg, omkostninger som følge af pålagte offentlige forpligtelser samt finansieringsudgifter ved fremmedkapital og underskud fra tidligere perioder opstået i forbindelse med etablering og væsentlig udbygning af forsyningssystemerne, jf. dog stk. 7-11, § 20 a, stk. 7, og § 20 b.

[...]”

5. september 2011

J.nr 1021-11-3-52

TML –EKN

Side 8 af 12

Følgende fremgår videre af varmemforsyningslovens § 20, stk. 5, om kollektive varmemforsyningsanlægs prisfastsættelse:

”[...]

Stk. 5. De kollektive varmemforsyningsanlæg kan fastsætte forskellige priser til enkelte forbrugere, grupper af forbrugere og geografiske områder. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om priser i forbindelse med tilslutning af ejendomme til et kollektivt varmemforsyningsanlæg.

[...]”

Varmeforsyningslovens § 21, stk. 1, og stk. 3, foreskriver, at tariffer skal anmeldes til Energitilsynet efter regler fastsat af tilsynet, og at tariffer, der ikke er anmeldt som foreskrevet, er ugyldige. Varmeforsyningslovens § 21, stk. 4, giver endvidere Energitilsynet mulighed for at pålægge kollektive varmemforsyningsanlæg m.v. at bringe et urimeligt forhold til ophør, såfremt forholdet ikke bringes til ophør ved forhandling. Følgende fremgår af lovens § 21:

”[...]

§ 21. Tariffer, omkostningsfordeling og andre betingelser for de af § 20 og § 20 b omfattede ydelser skal med angivelse af grundlaget herfor anmeldes til et af transport- og energiministerens nedsat tilsyn (Energitilsynet) efter regler fastsat af tilsynet.

Stk. 2. Transport- og energiministeren kan bestemme, at visse sager ikke skal anmeldes.

Stk. 3. Tariffer, omkostningsfordeling og andre betingelser, der ikke er anmeldt som foreskrevet efter stk. 1, er ugyldige.

Stk. 4. Finder Energitilsynet, at tariffer, omkostningsfordeling eller andre betingelser er urimelige eller i strid med bestemmelserne i §§ 20, 20 a eller 20 b eller regler udstedt i henhold til lo-

ven, giver tilsynet, såfremt forholdet ikke gennem forhandling kan bringes til ophør, pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling eller betingelser.

[...]”

Energiklagenævnets begrundelse for afgørelsen

Kollektive varmemforsyningsanlægs prisfastsættelse er reguleret i varmemforsyningslovens prisbestemmelser, herunder varmemforsyningslovens § 20, stk. 1. Bestemmelsen foreskriver, hvilke omkostninger et kollektivt varmemforsyningsanlæg kan indregne i varmeprisen. Det fremgår heraf, at der i varmeprisen kan indregnes nødvendige udgifter til bl.a. energi, lønninger og andre driftsomkostninger. Kollektive varmemforsyningsanlæg kan endvidere fastsætte forskellige priser til enkelte forbrugere, grupper af forbrugere og geografiske områder, jf. varmemforsyningslovens § 20, stk. 5, samt fastsætte varmeprisen ved aftale. Kollektive varmemforsyningsanlæg kan ikke vilkårligt yde enkelte forbrugere, grupper af forbrugere og geografiske områder økonomiske fordele.

Kollektive varmemforsyningsanlægs udgifter og indtægter skal over en årrække balancere (hvile i sig selv-princippet). Da varmeprisen – på baggrund af varmemforsyningslovens anmeldelsesregler – er fastsat på baggrund af budgetterede priser, vil der som følge heraf normalt kunne opstå henholdsvis overdækning eller underdækning, når udgifterne og indtægter for et reguleringsår gøres op. En eventuel overdækning eller underdækning reguleres efter praksis herefter som udgangspunkt i det kommende års priser.

Det er således en grundlæggende forudsætning, at kollektive varmemforsyningsanlæg kan indregne nødvendige omkostninger i priserne, og at anlæggene skal hvile i sig selv, det vil sige, at der over en årrække hverken må være over- eller underdækning. Energiklagenævnet finder, at indgåelse af en aftale om varmeprisen som udgangspunkt ikke indskrænker varmemforsyningsanlæggenes ret til indregning af underdækning. På denne baggrund er det Energiklagenævnets opfattelse, at der i relation til spørgsmålet om indregning af eventuel underdækning ikke er forskel på, om underdækningen er opstået som følge af en aftalt pris eller en af det kollektive varmemforsyningsanlæg fastsat pris (tarif). Dette medfører, at såfremt der er indgået en aftale om prisen, hvor den aftalte pris er lavere end den omkostningsbestemte pris, vil dette ikke i sig selv afskære det kollektive varmemforsyningsanlæg fra at indregne en eventuel underdækning som følge heraf. Klager har anført, at Energitilsynet ikke har kompetence til at fortolke civile retlige aftaler. Energiklagenævnet bemærker hertil, at Energitilsynets kompetence omkring dette spørgsmål er reguleret i elforsyningslovens § 78, stk. 1.

Tariffer, omkostningsfordeling eller andre betingelser for levering af varme må imidlertid ikke være urimelige eller i strid med varmemforsyningslovens §§ 20,

5. september 2011

J.nr 1021-11-3-52

TML –EKN

Side 9 af 12

20 a og 20 b eller regler udstedt i medfør af loven. Såfremt dette er tilfældet, kan Energitilsynet give pålæg om ændring af tariffer m.v., jf. varmemforsyningslovens § 21, stk. 4.

Spørgsmålet om, hvorvidt en eventuel underdækning, som hidrører fra en aftalt pris, kan indregnes, beror efter Energiklagenævnets opfattelse på en konkret vurdering af, om underdækningen kan anses for en nødvendig omkostning i medfør af varmemforsyningslovens § 20, stk. 1. Underdækning, som f.eks. skyldes usagligt eller vilkårligt fastsatte priser, kan som udgangspunkt og efter en formålsfortolkning ikke anses for en nødvendig omkostning. I denne vurdering kan bl.a. indgå, hvorvidt aftalen afviger fra tilsvarende aftaler om varmeleverancer, og i givet fald i hvilket omfang den afviger herfra. I den forbindelse vil det have betydning, om prisfastsættelsen er usædvanlig lav, og/eller om der i øvrigt måtte være forhold, som viser, at der bevidst er kalkuleret med underdækning, f.eks. af konkurrencemæssige årsager. Det kan i den forbindelse tages i betragtning, om der er tale om uafhængige aftaleparter med et naturligt interessemæssigt modsætningsforhold, eller om der er tale om koncernforbundne selskaber, der ikke nødvendigvis har et sådant naturligt modsætningsforhold.

5. september 2011

J.nr 1021-11-3-52

TML –EKN

Side 10 af 12

Indregning af en underdækning i varmeprisen må nok antages at skulle ske i forholdsvis nær tidsmæssig tilknytning til det regnskabsår, den er opstået i. Det kan ikke udelukkes, at der er grænser for, hvor længe efter en underdæknings opståen, at den fortsat kan anses for at afspejle en nødvendig omkostning. Det må efter Energiklagenævnets opfattelse kræve gode grunde at anse en underdækning, som ikke er indregnet i det første eller i hvert fald det næstfølgende regnskabsår efter opgørelsen, for fortsat at afspejle en nødvendig omkostning.

Energiklagenævnet er på denne baggrund ikke enig i Energitilsynets vurdering af, at en underdækning, som hidrører fra en aftalt pris, der er lavere end den omkostningsbestemte pris, generelt afskærer et kollektivt varmemforsyningsanlæg fra at indregne underdækningen. Adgangen hertil beror som anført efter Energiklagenævnets opfattelse på en konkret vurdering i forhold til varmemforsyningslovens § 20, stk. 1.

Energitilsynet ses ikke at have foretaget en konkret vurdering af, om E.ON Produktion i nærværende sag i henhold til varmemforsyningslovens § 20, stk. 1, kan indregne den underdækning, som hidrører fra den aftalte prisfastsættelse.

Energiklagenævnet finder det rettest, at Energitilsynet som førsteinstans tager stilling hertil på baggrund af de ovenfor nævnte retningslinjer og andre re-

levante forhold. Nævnet hjemviser derfor sagen til fornyet behandling med henblik på, at Energitilsynet foretager denne vurdering.

Det fremgår ikke umiddelbart af Energitilsynets afgørelse af 21. december 2010, om tilsynet har taget stilling til E.ON Produktions prisansøgninger, herunder hvilken betydning eventuel manglende prisansøgning bør have. Energitilsynet har i tilsynets afgørelse af 24. februar 2011 om E.ON Produktions fjernvarmepriser i forsyningsområdet Egebjergskolen anført, at Energitilsynet generelt skal drøfte anmeldelsesforhold med E.ON Produktion. Energiklagenævnet lægger på denne baggrund til grund, at Energitilsynet heller ikke i nærværende sag har taget stilling hertil.

5. september 2011

J.nr 1021-11-3-52

TML -EKN

Energiklagenævnet bemærker, at et kollektivt varmforsyningsanlægs tariffer, omkostningsfordeling og andre betingelser i henhold til varmforsyningslovens § 21, stk. 1, skal anmeldes til Energitilsynet. Det fremgår videre af lovens § 21, stk. 3, at tariffer mv., der ikke er anmeldt som foreskrevet i bestemmelsen i stk. 1, er ugyldige.

Side 11 af 12

Energiklagenævnet har bl.a. i nævnets afgørelse af 21. december 2010 (j.nr. 1021-10-10) udtalt sig nærmere om, hvilken retsvirkning det bør have, at tariffer m.v. er ugyldige, herunder hvilke omstændigheder der kan tillægges vægt ved vurderingen af, i hvilket omfang prisers ugyldighed skal medføre, at priserne ikke kan opkræves. Energiklagenævnet afgørelse af 21. december 2010 er offentliggjort på nævnets hjemmeside: www.ekn.dk, under menu-punktet "Afgørelser".

Energitilsynet bør ved sagens fornyede vurdering endvidere foretage en nærmere vurdering af, hvilken betydning E.ON Produktions eventuelt manglende prisansøgninger bør have.

Energiklagenævnets afgørelse

Energitilsynets afgørelse af 21. december 2010 ophæves, og sagen hjemvises til Energitilsynet til fornyet behandling.

Sagen har været behandlet på nævnets møde den 5. september 2011.

Afgørelsen er truffet i henhold til varmforsyningslovens § 26.

Afgørelsen kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Søgsmål ved domstolene til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter varmforsyningsloven eller regler, der er udstedt efter denne lov, skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt pågældende. Er

afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen,
jf. varmemforsyningslovens § 26, stk. 4.

Afgørelsen offentliggøres på Energiklagenævnets hjemmeside.

P.N.V.

Poul K. Egan
Nævnnsformand

5. september 2011
J.nr 1021-11-3-52
TML -EKN

Side 12 af 12

/Tina Maria Alander Lindfors
Fuldmægtig, cand.jur.